11. Dagbog og log fra Sejner`s tur til Middelhavet 2005.

Uge 41+42
Fra Marmaris til Fethiye bugten og retur (Tyrkiet)

Mandag 10.10.05
Så er det store oprydnings- og rengøringsdag. Min fod er ved at skrumpe ind til normal størrelse, nu klør den bare vanvittigt i perioder. Så der er ingen undskyldning for ikke at være aktiv! Simi følger interesseret med, hun er den eneste kat, jeg har kendt, som ikke er bange for støvsugere. Pouli kører op til havnens tømmer for at få høvlet vores gangbræt. Regel nr. 1 i Tyrkiet: spørg altid om prisen først – han må betale 30 EUR?? Så er det bræt vist efterhånden også godt betalt!

Tirsdag 11.10.05
Pouli opsøger englænderen David, som vi mødte på Simi og som varmt anbefalede Marmaris Marina. Det burde jo i sig selv gøre os lidt forbeholdne, eftersom vi ikke mener, at stedet helt lever op til de varme anbefalinger. Men han har overvintret her i 6 år og kender byen godt. Han tager Pouli med rundt på sin scooter til de forskellige værksteder, som han bruger, når han skal have lavet ting på båden. Værkstederne i marinaen er dyre, det har vi jo ligesom erfaret, men ikke nok med det. De forsøger også at holde byens øvrige håndværkere væk fra området ved at gøre det besværligt for dem at komme ind på området – strengt! Det er overskyet og om eftermiddagen falder der noget regn, så resten af dagen læser vi, skriver et par postkort og sender føs`dagsmails. Da vi har hele to fødselsdage at fejre, finder vi om aftenen den restaurant, som tidligere har lovet os 20% i rabat, fordi vi kommer fra marinaen. Det holder så ikke helt stik, da regningen kommer, men deres Chateau de Briand er så mør og lækker, at vi ikke brokker os. Vi lærer det jo nok en dag! I øvrigt er det et stort mysterium, hvordan den lille mus, som besøger os under måltidet, kan overleve mellem 4 mega store hankatte og 2 hunde??

Onsdag 12.10.05
Vi skal have syet et nyt overtræk til vores rat på agterdækket, så vi hopper på cyklerne og finder det polsterværksted, som David bruger. Ejeren kan stort set kun tyrkisk, men Pouli har lavet en fin tegning og vi aftaler, at han kommer ned på båden i morgen tidlig. Vi befinder os i et område, hvor de fleste af byens værksteder er samlet. Der er bl.a. snedkere, autoværksteder og smede. Efter at have kørt lidt rundt kommer vi på hjemvejen forbi en dyrlæge. Vi checker ham lige som et muligt ophold for Simi, når vi skal hjem til Dk. Men den ensomme kat, der sidder i et tildækket bur i hans konsultation, afgør hurtigt sagen. Det vil vi simpelthen ikke udsætte hende for. Derefter kører vi forbi den lægeklinik, hvor jeg fik mit bistik behandlet. Vi snakker med den danske lægesekretær og hun lover at undersøge, om der er nogen, der vil passe vores lille kat. Den kat har helt sikkert gjort vores liv sjovere, men helt sikkert også mere besværligt!! Vedrørende hjemrejsen er vi også inde for at forhøre os om afgang og pris til Rhodos. Det koster 40 EUR og det er samme pris uanset om det er en enkel el. retur. Når tyrkerne ikke har andre forklaringer, så er det som regel noget med skatten!! Lige så overraskende er det for Pouli, da han om aftenen henter to bagte kartofler med fyld. På vej over disken forvandler ti YTL sig til en fem? I disse turistområder er de altså ret drevne og man skal godt nok være vågen for ikke at blive snydt.

Torsdag 13.10.05
Afg. Marmaris kl.11.15 – ank. Fethiye kl.18.00
Sol. Vind NV. Trip 52 sm
"Polstermanden" kommer kl.10 og måler op. Han har et stykke plastik med, som han bruger til at lave en skabelon. Prisen er 150 EUR. Og så er det afgang til Fethiyebugten, hvor vi skal mødes med Arne og hans gast Kristian. Efter at have ligget stille i 9 dage er det en fornøjelse atter at få vand under kølen. Vejret er perfekt og vi nyder turen, mens vi skiftevis læser og holder udkig. Her er rigtig mange både, da området er centrum for charterudlejning. Vi anker op ved siden af Arne, som ligger lige udenfor marinaen. Mens der bliver kaldt til bøn over højtaleren fra den nærliggende moske, lægger vinden sig og vandet bliver spejlblankt. Og for at fuldende stemningen får vi en flot solnedgang, som farver de tiltagende skyer i smukke violette farver. Selv Simi nyder det og opholder sig det meste af aftenen på dækket. Vi deler køleskab med Arne og Kristian og har en rigtig hyggelig aften ombord på "Sejner".

Solnedgang ved Fethiye

Arne og Kristian på Viking

Fredag 14.10.05
Afg. Fethiye kl. 14.00 – ank. Göcek kl. 16.00. Trip 12 sm
I aften ankommer Pouli`s søster Birgit og hendes to drenge Jesper og Joakim til lufthavnen i Dalaman. Efter en frokost hos Arne (Kristian har medbragt rugbrød fra Dk), sejler vi derfor til Göcek længere inde i bugten for at leje en bil. Ved ankomsten til havnen opstår der en del forvirring - de er af en eller anden grund noget ophidsede over vores gæsteflag? Det viser sig, at vi i et øjebliks uopmærksomhed har hejst det tunesiske flag i stedet for det tyrkiske. UPS!! Det er jo en ren fornærmelse, som vi hurtigt får rettet op på. Desuden mener de, at det danske flag skal hænge under det tyrkiske. Da vores flagstang er knækket, hænger vores i toppen af mesanmasten. Under alt dette postyr er Simi forsvundet, hun er dog ikke nået længere end til den anden båd i rækken, hvor en hjælpsom tysker finder hende under dæk. Det passer bestemt ikke damen at blive afbrudt på sin opdagelsesrejse. Vi prøver at holde hende ombord, men når vi ligger tæt i havnen, er det umuligt, med mindre vi lukker hende inde. Göcek er en lille hyggelig by, som er hurtig at overskue. Den eneste biludlejer har kontor i den største af marinaerne og de tager 50 EUR for en dag. I stedet laver vi en aftale med en af taxaerne for 40 EUR og kl. 20 kører Pouli med ud til lufthavnen. Flyet er lidt forsinket, men omkring 22.30 er alle vel ombord.

Endelig en, der gider lege med mig

Det skader vel ikke med lidt sol?

Lørdag 15.10.05
Afg. Göcek kl. 13.30 – ank. Boynüz bugt (SV for Göcek) kl.? Trip 3 sm
Efter at have handlet ind og fyldt vand på båden sejler vi en kort strækning til en af de mange mindre bugter, som næsten alle ligger i den vestlige del af den store bugt. Inde i bunden ligger der en restaurant, hvor man kan fortøje, men vi vælger at ligge for anker. Da vi ligger tæt på land, fastgør vi agterenden med et langt reb til et træ, så vi ikke svinger for meget rundt. Det er en meget almindelig måde at anker på hernede, men det er første gang, vi prøver det, så det tager noget tid at finde ud af, hvordan det er mest praktisk. Resten af dagen slapper vi af og bader, vandet er 24 grader! I det træ, som vi er fastgjort til, hænger et svingtov ud over vandet, så Jesper og Joakim leger Tarzan i en times tid. Pludselig kommer der en lille motorbåd ræsende; ”Icecream”. Det er hjemmeisbåden og drengene er straks på pletten, 25 kr. pr is!! Men benzinen koster selvfølgelig også– hm! Om aftenen bliver den nye besætning tvangsindlagt til at se filmen ”Det gode skib Martha”, som Pouli mener, er et must for alle gode sømænd.

Først arbejde……..

…… derefter fornøjelse

Vores nye naboer har problemer

Birgit slapper af

Søndag 16.10.05

Ankeret har ikke længere så godt fat, så vi må smide det igen. Vinden er vendt og der kommer nogle kraftige stød ned over bjergskråningen. Arne og Kristian har samme problem i den bugt, hvor de ligger, så de sejler over til os og vi aftaler at grille om aftenen. Pouli og Birgit forhører sig på restauranten, om vi kan købe noget kød af dem. De tilbyder at handle ind for os og vi henter senere en god mør oksemørbrad. Mens vi om eftermiddagen nyder et lille glas rødvin på Arnes båd, kommer endnu en lille motorbåd ræsende. Denne gang er det en kagebåd med mors hjemmebag og der er rimelig god afsætning på "Viking". Pouli og Kristian forsøger at finde en god grillplads, men de fleste steder går klipperne stejlt ned til vandet. Så grillpladsen bliver "Sejners" køkken og vi er ikke mindre end 10 til spisning. Pouli har nemlig inviteret svenskerne Kerstin, Åke og Bo, som vi har ligget sammen med i et par dage. De har deltaget i årets EMYR Rally, som starter i Istanbul og afsluttes i Ægypten. I alt deltog 80 både og det varede i 8 uger. En tur de varmt kan anbefale. Snakken går lystigt i fuldmånens skær. Det er en meget smuk aften, men desværre for kold til at sidde ude. Drengene og Kristian trækker ud i forkahytten med en film - denne gang en efter eget valg!

Her har vi jo Arne

"Det gode skib Martha" var nu bedre el….?

Mandag 17.10.05

Afg. Boynüz bugt kl. 14.30 – ank. Fethiye kl. 16.00

Vi tager afsked med Arne og Kristian, som på trods af vinden vil forsøge at gå til Rhodos. Vi sejler tilbage til Fethiye, da Jesper og Joakim har et ønske om at prøve parasailing, hvor de hænger i en faldskærm efter en båd. Vi anker op samme sted som sidste gang og sidst på eftermiddagen tager vi alle gummibåden ind for at handle. Det ender med, at vi tager en kebab i stedet og derefter støver vi lidt rundt i Bazargaderne, hvor atmosfæren er langt mere afslappet end i Marmaris. Der er ikke så mange turister og de almindelige tyrkere fylder meget mere i gadebilledet. Jeg kan ikke lad være med at ærgre mig lidt over, at det ikke er der, vi skal bo i vinter. På hjemvejen forsvinder Pouli i Bazaren, ifølge ham er det selvfølgelig os, der bliver væk.

Tirsdag 18.10.05

Pouli vågner med en slem forkølelse og ligner noget katten har slæbt med ind. Sløvheden breder sig på "Sejner" og det bliver eftermiddag, før vi går ind i havnen. Vandtanken er tom og batterierne trænger til opladning. Pouli bliver i sengen, mens vi andre går op for at undersøge mulighederne for parasailing. Ifølge turistkontoret foregår det på stranden ved Ölüdeniz, som ligger ca.10 km udenfor Fethiye. Vi vil derfor vente med at tage af sted til i morgen og oser i stedet igennem Bazaren endnu en gang. Vi mødes senere i supermarkedet og handler ind. Planen er så en tur i det tyrkiske bad, men det bliver også udsat til i morgen. Simi derimod har i løbet af eftermiddagen fået sit første tyrkiske bad. Da hun aflægger nabobåden et besøg, tror de åbenbart, at hun er en havnekat og giver hende en balje vand. Så kan hun lære det, ka`hun!

Birgit nyder sin morgendukkert

”Sejner” i Boynüz bugten

Af banen, her kommer vi

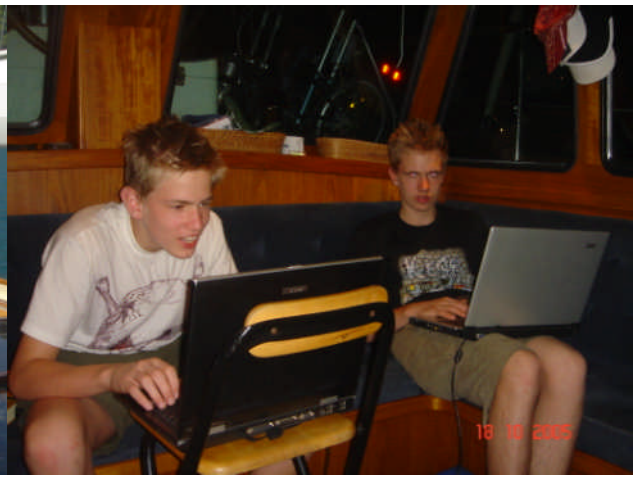

Hvad er livet uden den bærbare??

Onsdag 19.10.05

Jeg havde selv nær glemt det, men det er altså min føs`dag. Birgit og drengene dækker et fint morgenbord på agterdækket og Pouli hænger flag op. Han har det stadig skidt, så han bliver i sengen, mens vi andre tager en dolmus (en lille bus) til Ölüdeniz. Det er en af de bedste strande i Tyrkiet og den ligger hele bugten rundt. På en lille promenade langs med vandet ligger der cafeer, spisesteder og salgskontorer for alle mulige aktiviteter og ture rundt til diverse seværdigheder. Desværre viser det sig, at det ikke er muligt med parasailing i dag. I stedet foreslår de drengene at prøve en tandem paragliding fra ca. 2000 meters højde!! Himlen er konstant fyldt med paraglidere, som enten lander på promenaden eller på stranden lige for næsen af os. Man kan se kicket og begejstringen i deres øjne, når de lander på jorden igen. Drengene overvejer det nøje, også fordi det er en halvdyr fornøjelse, men så er beslutningen taget og vi fordriver ventetiden på stranden. Efter et langt tilløb går drengene og jeg i vandet. Det er koldt lige i starten, så bliver det behageligt og jeg nyder tanken om at kan svømme rundt her midt i oktober. Så er det afgang og drengene kører af sted på ladet af en firhjulstrækker. De ser lidt betænksomme ud, jeg er lidt misundelig! Birgit og jeg oser lidt rundt, mens vi forventningsfulde spejder mod himlen i håb om snart at se de rød/hvide skærme. Pludselig står Joakim foran os, han er desværre kommet ubemærket ned længere henne ad stranden. Men heldigvis får vi da fornøjelsen af at følge Jespers landing. De synes, at det var en flot oplevelse og pengene værd. Birgit og jeg virker næsten mere begejstrede. Ok, en dolmus tilbage til byen. Vi henter Pouli og finder en restaurant med en hyggelig gårdhave. På vej til det tyrkiske bad, bliver vi fanget lidt i Bazaren. Pouli har forelsket sig i nogle skakbrikker i merskum, jeg kigger på vandpiber og Joakim prøver bukser. Klokken bliver derfor næsten 23, inden vi bliver lukket ind i den 400 år gamle Hamam. Vi er de eneste og snart står vi i de hellige haller, viklet ind i det karakteristiske rød/hvide bomuldsklæde. Der er tre rum med små marmorkummer og kobberfade til at blande det kolde og det varme vand. Midt i det største rum under en kuppel er der en rund forhøjning af marmor – der foregår massagen. Men, men…..selv om brillerne dugger, er der ikke mere varmt vand i hanerne. De beklager dybt og kaster et stort håndklæde om hver af os. Heldigvis har vi ikke betalt noget endnu, så der er ikke noget at diskutere.

Føs`dagsmorgenmad på agterdækket

Hey, der kommer Jesper

Torsdag 20.10.05
Afg. Fethiye kl.12.45 – ank. Mamaris kl.19.45
Sol, kølig vind 6-8 m/sek. Trip 48,5 sm
Det blæste kraftigt op i går aftes og det fortsatte hele natten. Omkring midnat måtte Pouli og Jesper give en hånd på nabobåden, hvor besætningen består af israelske kvinder. Faktisk er de rigtig mange, fordelt på et stort antal charterbåde. Men denne båd har de slet ikke fået fortøjet ordentlig og da vinden er lige imod kræver det gode kræfter at trække båden ud, så den bliver rettet op og kommer fri af kajen. Vi checker vejrudsigten, som lover godt vejr omkring middag og det holder stik. Mens vi venter, låner Pouli noget værktøj til John, en dansker som er ansat på en stor israelsk lystyacht og til gengæld får han en rundvisning. Birgit handler ind og vi gør klar til afgang. Dette er årets sidste sejlads, så det er lidt vemodigt. Det bliver mørkt under indsejlingen til Marmaris, så vi rigtig kan se alle lysene langs med kysten. I havnen tager personalet imod os og vi bliver hjulpet ind på vores vinterplads, bro L nr.56. Vi ligger nu i den anden ende af havnen, som har plads til ca. 800 både.

Vi skal da lige have et gruppebillede

De sidste timer inden hjemrejsen

Fredag 21.10.05
Så er det hjemrejsedag for Birgit, Jesper og Joakim! Forinden vil Birgit gerne nå en tur i et tyrkisk bad og det lykkes hende at blive koblet på et besøg, arrangeret af marinaens kontor. Senere viser det sig, at de troede, hun kom fra en charterbåd – de har åbenbart en speciel aftale. Badet er ok, men de får ikke rigtig tid til at nyde det, ærgerligt! Imens tager Pouli og jeg op på lægeklinikken, da deres chauffør måske gerne vil passe Simi. Han kan dog kun passe den i en uge, så skal han hjem til Istanbul og fejre afslutningen på Ramadanen. Vi lejer en bil, som vi på grund af misforståelser, må betale 50 EUR for! ”Den billige ferie i Tyrkiet” har vi nu omdøbt til ” os der har råd til at holde ferie i Tyrkiet”!! Vi får anbefalet en anden dyrlæge, som også har en kattepension. Forholdene er bedre, men to-tre uger i et bur?? Tilbage på ”Sejner” overvejer vi atter mulighederne og i et sidste forsøg kontakter vi Serap, som bor i Istanbul. Hun er gift med en af mine venner, som i øjeblikket er i Dk. Hun siger ja til at passe den og aftalen bliver, at Birgit tager Simi med i flyet og så afhenter Serap den i lufthavnen. Og så får vi travlt. Ifølge Türkish Airline må der kun være en kat ombord og det er der allerede. De skal altså med en tidligere afgang og vi er allerede sent på den. Hurtigt pakker vi bilen og så er det ellers op over de tyrkiske bjerge. Kl.19 står vi i Dalaman lufthavn og flyet går om en halv time – de når det! Puha da da…Birgit og drengene skal vente 11 timer i Istanbul, inden flyet afgår til Dk, altså ikke på grund af katten , men sådan er forbindelsen. Serap tilbyder derfor, at de kan sove hos hende – hun er bare alle tiders!! Pouli og jeg – ja, to timer senere synker vi ned i stolene på restauranten i Yacht Marina, hvor vi har en afskedsmiddag med Arne og Helge fra båden ”Dacapo”.

Lørdag/Søndag 22-23.10.05
To dage til vores egen hjemrejse, hvor vi rejser hjem til min mors 80års fødselsdag og 3 ugers ferie i Danmark, hvorefter vi vender tilbage til Marmaris. Dagene går med at forberede både "Sejner" og os selv.

- "Polstermanden" har vores overtræk til rattet klar, men det viser sig at være lidt for stort. Da de har lukket om søndagen, vil de rette det til med det samme. Pouli kører med tilbage til værkstedet, da de har problemer med vagterne ved indgangen til Marinaen.
- Indkøb af billetter til Rhodosfærgen - Grundig spuling af alt over dæk - Oprydning og rengøring under dæk.
- Rengøring af gummibåden og optagning. Den bliver fastgjort på ruftaget. - Check af fendere og fortøjninger
- Check af søventiler

Puha, vi nåede flyet

Det skal vist lige rettes til

Mandag 24.10.05
Med taskerne fulde af vintertøj tager vi hydrofoilbåden til Rhodos kl.9 om morgenen – det tager en time. Ved ankomsten stiger adrenalinen mærkbart, da Pouli ikke kan finde sin pung. Heldigvis ligger den på færgen! En taxa finder os et hotel i udkanten af den gamle bydel, hvor vi fra 5 etage har udsigt over havet og taxamanden, der ti minutter senere afhenter sin betaling hos hotelmutter som tak for levering af kunder. Vi tilbringer eftermiddagen indenfor de gamle borgmure, hvor vi går på opdagelse i de talrige butikker og nyder det gode vejr en sidste gang. Vi ved jo ikke, hvilken temperatur, der venter os derhjemme? Efter vi har spist en god græsk middag, bliver vi henvist til turistbutikken overfor, hvor Susanne er ansat. Hun er nemlig dansker og har boet på Rhodos i 28 år (vist nok). Det får vi os en ganske lang og spændende snak om. Det er utrolig interessant at snakke med mennesker, som kender landet og grækerne på en anden måde. Som almindelig turist kan det være svært at komme bag facaden eller det er i hvert fald vores oplevelse.

Tirsdag 25.10.05
Klokken 03.45 ringer vækkeuret og vi når lige en hurtig morgenmad, inden taxaen afhenter os. Udenfor lufthavnen møder vi overraskende Tove fra Simi, som har lukket sit hus for vinteren og er på vej hjem. Vi aftaler at ses igen til næste år. I Athen venter vi et par timer, inden vi omgivet af danskere letter mod Kbh., regnvejr og tre ugers "ferie".

Dagbogsskrivningen stopper vi her i vinter, men genoptager den så snart vi sejler ud igen til foråret.

I vinter perioden vil vi derimod besvare personlige mails, så skriv lidt om hvordan det står til derhjemme.
Hurtig kontakt på SMS mobil 20293040 el. 21497098

Hermed slut på Sejner`s dagbog for 2005 - Kærlig hilsen Pouli & Merete